

СПРАВЖНІ ДРУЗИ ПІЗНАЮТЬСЯ В РАДОСТІ

У народі кажуть, що друзі пізнаються в біді. А на наш погляд, справжні товариші пізнаються також і в радості, коли вони так само щиро радіють успіхам інших, як і своїм. А це – дійсно велике мистецтво, яке, на жаль, зустрічається не так часто.

Перша гімназія – щаслива, бо має багато щирих прихильників, справжніх друзів. Один із них – Благодійний фонд Костянтина Єфименка. Працівники цієї знаної в місті своїми добрими справами організації в особі виконавчого директора фонду О. Д. Ткач – часті гості в нашій гімназії. Вони з великим інтересом стежать за нашими досягненнями і в навчанні, і в спорті. А гімназисти, у свою чергу, є активними учасниками багатьох проектів, які реалізовує Благодійний фонд.

Вручення книг Є. Чернецького «Браницькі» вчителям історії

А нещодавно в Першій гімназії відбулася ще одна приємна подія. 14 листопада до нас завітала Олена Дмитрівна (як з'ясувалося - з почесною місією). У затишній залі гімназійного музею вона не лише розповіла нам, гімназистам, про найближчі плани, нові проекти, які започатковує Благодійний фонд, а й запропонувала нові напрями

співпраці. Особливе зацікавлення нас викликала емоційна розповідь Олени Дмитрівни про будівництво нового храму, після якої ми ще довго ділилися враженнями від почутого про археологічні розкопки на Замковій горі. Так у нас виникла ще одна спільна ідея – проведення наукових досліджень у царині археологічного краєзнавства. А Олена

Дмитрівна з притаманним їй оптимізмом узялася підтримувати нас і в такій цікавій для нас справі.

Щиро привітавши гімназію з 25-річним ювілеєм, Олена Дмитрівна від імені фонду вручила кожному вчителю історії цінний подарунок – книгу про Браницьких – на знак поваги до їх натхненної, плідної праці.

Гучними оплесками всі ми підтримали й теплі слова Олени Дмитрівни на адресу нашого директора Смутка Б.М., якого вона привітала з отриманням почесного звання «Заслужений учитель України».

Нам, учням 9-Б класу, особливо приємним було те, що Благодійний фонд Костянтина Єфименка відзначив досягнення нашого однокласника Владислава Бульди. Як ми раділи, коли йому вручалася іменна стипендія фонду! Адже він, чотириразовий чемпіон світу, багаторазовий чемпіон України і Європи, справді заслужив цю нагороду. Ми пишаємося Владиславом, адже, захоплюючись спортом, він не забуває й про навчання, і є надійним другом.

Тепло й затишно було в музеї Першої гімназії від щирих слів Олени Дмитрівни Ткач, від того, що в кожному її слові ми відчували небайдужість до рідного міста, до нас, дітлахів, до наших захоплень та інтересів. Ця зустріч ще раз переконала нас усіх в тому, що є справжні друзі і в радості, що добро можна й треба творити щодня, щохвилини.

Оксана Рой, Марина Хіміонова,
учениці 9-Б класу
Першої Білоцерківської гімназії

Гімназисти уважно слухають розповідь про розкопки на Замковій горі

«ДЯКУЄМО ЗА НЕБАЙДУЖІСТЬ...»

Дошкільний початковий заклад «Перлінка», як і всі інші садочки міста, має по-домашньому затишне приміщення, прекрасний педагогічний колектив і більше 200 вихованців. Є в «Перлінці» група компенсуючого типу «Зайчики», працівники й батьки якої звернулися до Благодійного фонду з проханням покращити умови для здобуття якісної освіти дітям із особливостями психофізичного розвитку.

І ось у п'ятницю, 16 листопада, представники фонду передали дітям м'який куточок, ноутбук для проведення занять з дефектології, іграшки та розвивальні ігри. Зустріч видалася бентежною, емоційною і незабутньою. Поки дітлахи знайомилися з новими іграшками, вихователі розповіли про традиції, які вже склалися в групі, про

особливості роботи з такими вихованцями. А ті в свою чергу порадували гостей, запропонувавши музично-танцювальний номер у своєму виконанні.

Багато подячних слів звучало впродовж цієї зустрічі від завідувачої ДНЗ № 32 «Перлінка» Людмили Юрченко, вихователів Олени Однорог і Марії Семенюк, помічника вихователя Ніни Малишко на адресу Костянтина Єфименка, але залишилося в моїй пам'яті наступне: «Дякуємо за небайдужість...». І подумалося, чи взагалі має право людина бути байдужою? Звичайно, ні! Чому ж тоді її, байдужості, так багато навкруги? Але тишій, що поряд із нами є людина, наш земляк і меценат, приклад якої варто наслідувати, прагнучи завжди підставити плече допомоги ближньому.

Олена Ткач

Вгоспяху «Перлінці»